

—
BÆN
—

Yndislega ættarjörð,
ástarkveðju heyr þú mína,
þakkarklökkva kveðjugjörð,
kveð ég líf þitt, móðir jörð.
Móðir bæði mild og hörð,
mig þú tak í arma þína.
Yndislega ættarjörð,
ástarkveðju heyr þú mína.

Blessuð sértu sveitin mín!
sumar, vetur, ár og daga.
Engið, fjöllin, áin þín
- yndislega sveitin mín! -
heilla mig og heim til sín
huga minn úr fjarlægð draga.
Blessuð sértu sveitin mín!
sumar, vetur, ár og daga.
Sigurður Jónsson frá Arnarvatni / Bjarni Þorsteinsson

—
FAÐIR VOR
—

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði -
líf mannlegt endar skjótt.

—
MOLDUN
—

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristi krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.
Sb. 1671 - Hallgrímur Pétursson

—
BLESSUN
—

—
EFTIRSPIL
Ég bið að heilsa
—

Prestar: sr. Hólmgrímur E. Bragason
og sr. Karen Hjartardóttir
Organisti: Guðlaug Hestnes
Kór: Stakir Jakar
Umsjón: Örn Arnarson

*Fjölskyldan þakkar auðsýndan hlýhug og samúð og býður viðstöddum
að þiggja veitingar á Smyrlabjörgum að athöfn lokinni.*

Svarflist Helli

Halldóra Gunnarsdóttir

Fædd 18. ágúst 1930

Dáin 25. ágúst 2023

*Útför frá Kálfafellsstaðarkirkju
föstudaginn 1. september 2023*

FORSPIL

Kveðja

eftir Beethoven

SIGNING OG BÆN

Hvað bindur vorn hug við heimsins glaum,
sem himnaarf skulum taka?
Oss dreymir í leiðslu lífsins draum,
en látumst þó allir vaka,
og hryllir við dauðans dökkum straum,
þó dauðinn oss megi' ei saka.

Til moldar oss vígði hið mikla vald,
hvert mannlíf, sem jörðin elur.
Sem hafsjór, er rís með fald við fald,
þau falla, en Guð þau telur,
því heiðloftið sjálft er huliðstjald,
sem hæðanna dýrð oss felur.

En ástin er björt sem barnsins trú,
hún blikar í ljóssins geimi,
og fjarlægð og nálægð, fyrr og nú,
oss finnst þar í eining streymi.
Frá heli til lífs hún byggir brú
og bindur oss öðrum heimi.

Af eilífðar ljósi bjarma ber,
sem brautina þungu greiðir.
Vort líf, sem svo stutt og stopult er,
það stefnir á æðri leiðir.
Og upphiminn fegri'en auga sér
mót öllum oss faðminn breiðir.

Einar Benediktsson / C. E. F. Weyse

RITNINGARLESTUR

Það er svo margt að minnst á
frá morgni æsku ljósum,
er vorið hló við barnsins brá
og bjó sig skarti'af rósum.
Við ættum geta eina nátt
vorn anda látið dreyma,
um dalinn ljúfa' í austurátt,
þar átti mamma heima.

Þótt löngu séu liðnir hjá
þeir ljúfu, fögru morgnar,
þá lifnar yfir öldungsbrá
er óma raddir fornar.
Hver endurminning er svo hlý
að yljar köldu hjarta.
Hver saga forn er saga ný,
um sólskinsdaga bjarta.

Lag Ingi T. Lárusson / Ljóð Einar E. Sæmundsen

RITNINGARLESTUR

Lít ég yfir liðinn tíma
ljúft mér brosti sérhvert vor,
fjær þá vetrar færðist gríma
fann ég yngjast hug og þor
Hjartans þakkir Hilmir hæða
hverja fyrir náðargjöf.
Hvert eitt sár er hætt að blæða
heims er veittist mér á för.

Æskuvorið er nú liðið
elli húmar hinsta kvöld.
Lít ég yfir lífsins sviðið
leiðarinnar nálgast gjöld.
Ó að hinsta hljóti ég blundinn
hægt og létt á vorsins tíð.
Þegar lognró sefar sundin
signir eygló geislafríð.

Verði sólrík ykkar ævi
æsku meðan þroskast rós.
Allan myrkva sorga svæfi
sælu Guðsins náðarljós.
Hvar sem fætur flytja náði
feril dulda lífsins á.
Bið ég drottins fylgd þið fáði
fyllt er ósk míns hjarta þá.

Lag: Bjarni Hafþór Helgason
Ljóð: Guðmundur Viborg Jónatansson

GUÐSPJALL

Nú legg ég augun aftur,
ó, Guð, þinn náðarkraftur
mín veri vörn í nótt.
Æ, virst mig að þér taka,
mér yfir láttu vaka
þinn engil, svo ég sofi rótt.

Foersom - Sb. 1871 - Sveinbjörn Egilsson

Ég fel í forsjá þína,
Guð faðir, sálu mína,
því nú er komin nótt.
Um ljósið lát mig dreyma
og ljúfa engla geyma
öll börnin þín, svo blundi rótt

Matthías Jochumsson - P. C. Krossing

MINNINGARORÐ

Undir háu hamrabelti
höfði drúpir litil rós.
Þráir lífsins vængja víddir
vorsins yl og sólarljós.

Æsku minnar leiðir lágu
lengi vel um þennan stað,
krjúpa niður kyssa blómið
hversu dýrðlegt fannst mér það.

Ég held ég skynji hug þinn allan
hjartasláttinn rósín mín.
Er kristalstærir daggardropar
drjúpa milt á blöðin þín.

Finna hjá þér ást og unað
yndislega rósín mín.
Eitt er það sem aldrei gleymist,
aldrei það er minning þín.

Friðrik Jónsson / Guðmundur Halldórsson